

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 41.

Vydána dne 26. července 1932.

Obsah: (121. a 122.) 121. Zákon, kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel. — **122.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky československé o soupisu pohledávek československých věřitelů, vázaných v Chile, Polsku a Rumunsku.

121.

Zákon ze dne 15. července 1932,

kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. 1.

Ustanovení § 2 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

Vláda se zmocňuje, aby nařízením

1. upravila obchod s cizozemskými platidly a drahými kovy,

2. stanovila předpisy pro dovoz, průvoz a vývoz drahých kovů, cizozemských a československých platidel a jiných peněžních hodnot, — na př. dílčích dlužních úpisů a akcií, jejichž dividendy se vyplácejí v cizích měnách, — jakož i pro jejich poukazy z ciziny a převody do ciziny,

3. vydala podrobnější ustanovení o poskytování a nabývání cizozemských úvěrů, o nakládání s platidly, drahými kovy a jinými peněžními hodnotami — na př. dílčími dlužními úpisy a akciemi, jejichž dividendy se vyplácejí v cizích měnách —, které z ciziny došly, nebo se tam nalézají, nebo tam nově vznikají, a o způsobu, jak je mítí v patrnosti, a

4. stanovila k zabezpečení ochrany měny způsob platebních styků v poměru k některým státům.

Čl. 2.

Ustanovení § 3 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. mění a doplňuje se takto:

(1) Přestupky nařízení vydaných podle § 2 trestají se jako prosté přestupky důchodkové pokutou od 100 Kč do 100.000 Kč.

(2) Byl-li však některý takový přestupek spáchán úmyslně nebo z hrubé nedbalosti při provozování bankovního nebo jiného peněžního podniku, nebo bylo-li účelem činu dovézti nebo vyvézti, třeba jen účetně, hodnoty, jejichž oběh jest podle § 2 obmezen, z ciziny nebo do ciziny, bude čin potrestán jako těžký důchodkový přestupek pokutou ve výši jednoduché až čtyřnásobné hodnoty předmětu, jímž byl podniknut nebo který byl k jeho spáchání určen, při čemž neplatí dosavadní ustanovení trestního práva důchodkového o nejvyšší výměře pokut.

(3) Podle stejné sazby bude za těžký důchodkový přestupek trestán, kdo k výzvě vydané podle § 2 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. do 15. září 1932 vědomě neodvede nebo neohlásí hodnoty uložené v cizině, které podléhají u něho odvodové nebo nabídkové povinnosti založené na ustanoveních dosud platných; splní-li však tuto povinnost v uvedené lhůtě, není trestný ani podle tohoto zákona, ani podle zákona o přímých daních.

(4) Za těžký přestupek důchodkový bude stejně trestán, kdo vědomě nesplní včas povinnost stanovenou v § 2, č. 3.

(5) Kromě toho může býti za těžký důchodkový přestupek uložen trest tuhého vězení od 24 hodin do tří měsíců,

a) převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 50.000 Kč, nebo

b) bylo-li při trestném činu použito podvržených listin, předstíraných jmen nebo zápisů v obchodních knihách nebo jiných k oklamání úřadů zvláště způsobilých prostředků, nebo

c) byl-li obviněný již pro zločin, přečin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto zákona pravoplatně odsouzen a dopustil se opět takového přestupku do pěti let po odsouzení, nebo

d) zúčastnilo-li se přestupku více osob než dvě.

(6) Na místě pokuty budiž uloženo, není-li dobytna, náhradní vězení od 24 hodin do tří měsíců.

(7) Stejně jako pachatel bude potrestán, kdo návodem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci, zejména též nesprávným vedením obchodních a hospodářských knih, nebo jinak úmyslně působí ke spáchání nebo při spáchání trestného činu jiným.

(8) Fysické a právnické osoby ručí za pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro trestné činy podle tohoto paragrafu, spáchané při vykonávání tohoto zastupitelského poměru. Z ručení jsou však vyňaty fyzické osoby, které nejsou svéprávné, pokud jde o jejich zákonné nebo úředně zřízené zástupce, a jiné svéprávné fyzické nebo právnické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec jednal bez jejich vědomí. Výkon náhradního trestu vězení vylučuje uplatňovati ručení.

Čl. 3.

Ustanovení § 8 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

Peněžité tresty a pokuty uložené podle tohoto zákona řádnými trestními soudy a pokuty uložené nalézacími senáty podle § 18, odst. 4., připadají státu.

Čl. 4.

Ustanovení § 9 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

V rozsudcích a v nálezech jest vysloviti, že platidla, drahé kovy nebo jiné hodnoty, jimiž trestný čin byl podniknut, nebo jež byly k spáchání trestného činu určeny, nebo jím získány, nebo nebyly-li zachyceny, jejich hodnota, dále náhradní platidla, jakož i veškeren zisk z trestného činu propadají ve prospěch státu, i když nejsou vlastnictvím odsouzeného, bez ohledu na vězici na nich práva osob třetích anebo nároky osob třetích k nim, ledaže by jich pachatel nabyl trestným činem, spáchaným proti osobám třetím.

Čl. 5.

Ustanovení § 10 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

(1) Při odsouzení pro zločin vysloví soud vždy ztrátu veškerého práva volebního i volitelnosti, při odsouzení pro přečin může ztrátu tu vysloviti.

(2) Odsouzení pro zločin, přečin nebo těžký důchodkový přestupek, pro který byl uložen trest na svobodě, uveřejní se na útraty odsouzeného v jednom denním listě, který soud v rozsudku určí.

(3) Cizince odsouzeného pro zločin podle tohoto zákona musí soud z území republiky vypovědět, u cizince odsouzeného pro přečin může tak učiniti.

Čl. 6.

Ustanovení § 12 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

Lhůta promlčecí stanoví se u zločinů deseti roky, u přečinů a těžkých důchodkových přestupků třemi roky, u přestupků jedním rokem od spáchání činu.

Čl. 7.

Ustanovení § 16 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

(1) Trestní řízení pro zločiny a přečiny náleží sborovým soudům první stolice, u osob podrobených pravomoci vojenských soudů soudům divisním.

(2) Trestní řízení pro přestupky §§ 4 a 6 náleží okresním soudům, u osob podrobených pravomoci vojenských soudů soudům brigádním.

(3) Těžké přestupky důchodkové trestají důchodkové soudy, v zemi Slovenské a Podkarpatské trestní soudy jako soudy důchodkové; prosté přestupky důchodkové stíhají a trestají finanční úřady pro správu nepřímých daní. Pokud není v tomto zákoně odchylných ustanovení, děje se tak podle předpisů práva důchodového. Úřady i soudy rozhodující o těchto přestupcích hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení. O odvolání do nálezů finančních úřadů první stolice rozhodují s konečnou platností finanční úřady druhé stolice.

(4) O dozoru na zachování nařízení vydaných podle § 2 a při vyhledávání skutkové podstaty důchodkových přestupků podle tohoto zákona platí obdobně ustanovení §§ 13 až 20 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., s obmezením, že oprávnění

§ 15 cit. zákona lze použít jen při podezření z těžkých přestupků důchodkových.

čl. 8.

Ustanovení § 18 zák. č. 7/1924 Sb. z. a n. bude zníti:

(1) Vznikne-li odůvodněné podezření, že zákon a nařízení podle něho vydaná jsou přestupovány nebo jakýmkoliv způsobem obcházeny, jsou ministerstvo financí neb orgány jím pověřené oprávněny za účelem dohledu na zachování zákona a nařízení prováděti prohlídky obchodních knih, hospodářských, živnostenských a jiných zápisů bank, peněžních ústavů, závodů a jednotlivců, vyžádati si od majitele podniku neb jeho zástupce veškeré doklady k tomu a podle volného uvážení přibrati k těmto úkonům i znalce. Osoba nebo závod, jehož se znalecké zkoumání týče, jsou oprávněny žádati, aby ke znalcům ustanoveným úřadem byl přibrán na jejich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

(2) Při prohlídkách musí úřady šetřiti předpisů § 8, druhé věty, ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

(3) Náklady přibrání znalce jsou částí nákladů řízení trestního.

(4) Jakékoliv úmyslné jednání nebo opominutí, kterým by provádění prohlídky podle odst. 1. tohoto paragrafu bylo mařeno nebo ztěžováno, trestá se, pokud nezakládá skutkovou povahu trestného činu stíhatelného podle všeobecného trestního zákona, pokutou do 100.000 Kč nebo vězením do jednoho roku nalézacími senáty zřízenými podle zákona o příjmech daních ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n.

čl. 9.

Tento zákon nabude účinnosti patnáctého dne po vyhlášení a pozbude účinnosti koncem července 1934; provedou jej ministři financí, spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Trapl v. r.   Dr. Viškovský v. r.
Dr. Meissner v. r.   Dr. Slávik v. r.

122.

Vyhláška ministra financí (16.)

ze dne 22. července 1932,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o soupisu pohledávek československých věřitelů, vázaných v Chile, Polsku a Rumunsku.

Podle § 4 vládního nařízení (VI.) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2, zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhláší s účinností ode dne 26. července 1932 opatření Národní banky Československé ze dne 21. července 1932.

Dr. Trapl v. r.

Opatření

Národní banky Československé
o soupisu pohledávek československých věřitelů, vázaných v Chile, Polsku a Rumunsku.

Národní banka Československá, zmocněna ministrem financí, ustanovuje podle § 3 vládního nařízení (VI.) č. 179/1931 Sb. z. a n., aby jí byly pravidelně oznamovány veškeré pohledávky československých věřitelů vázané v Chile, Polsku a Rumunsku. Prvé hlášení budiž podáno podle stavu z 15. července 1932, další hlášení buďtež podávána v půlměsíčních lhůtách, a to k patnáctému a poslednímu dni každého měsíce.

V Praze dne 21. července 1932.

Národní banka Československá

Governér:

Dr. Pospíšil v. r.

Bankovní rada:
Dr. Roos v. r.

Vrchní ředitel:
Novák v. r.